

בש"פ 1915/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אלטורי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1915/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

יוסף אלטורי
בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים)

בשם המבקשת:

עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המשיב:

עו"ד נאשף דרוויש

החלטה

1. מונחת לפני בקשה מטעם המדינה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, או עד למתן פסק דין בת"פ 3083-07-14 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

המשיב מואשם כי הוא, יחד עם אדם נוסף (נאשם 2 בכתב האישום) ושותפים עלומים, קשרו קשר לשם שוד סכום של כחצי מיליון ₪ מבלדר של רשת סופרמרקטים. שותפו השני של המשיב עקב אחרי הבלדר עד שזה אסף את כספי הפידיון ועבר במשרדי החברה לצורך ספירת הכסף. הבלדר, שהינו המתלונן בתיק זה, יצא לאחר מכן על אופנועו לכיוון הבנק בו היה עליו להפקיד את הכסף. כפי שתואר בכתב האישום, הגיעו שני השותפים בשני כלי רכב שונים, עטויים בכפפות, בגדים כפולים וכיסוי פנים והמתינו ליציאת המתלונן. כשהחל לנסוע, פגע בו אחד משני הרכבים, והעיפו

עמוד 1

בחוזקה לכביש. אז יצאו מן הרכב השני המשיב ושותף נוסף והחלו להכות את המתלונן, תוך שהם מנסים לחטוף ממנו את תיק הגב שבו החזיק את סכום הכסף האמור. שוטר שעבר במקום ראה את המתרחש, מנע את המעשה ועצר את המשיב. תוך כדי ניסיון המעצר ניסה המשיב לברוח מהשוטר, והוא נאלץ להשתמש בגז פלפל בכדי לעוצרו. השותף השני הצליח לברוח ולא נתפס.

למשיב עבר פלילי בעבירות זהות, ונגדו תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים. בהתאם לבקשת בית המשפט קמא נערכו שלושה תסקירי מעצר בעניינו של המשיב, ובהם נקבע כי קיימת רמת סיכון גבוהה למעורבותו בהתנהגות אלימה, וכי מידת חומרתה צפויה להיות גבוהה. לפיכך, המלצת שירות המבחן לגבי שחרור המשיב ממעצר הייתה שלילית. בתאריך 07.10.2014 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. על כך הגישו המשיב ונאשם 2 ערר לבית משפט זה שנדון על ידי המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (בש"פ 7445/14), שקבע כי -

"מעיון בראיות התביעה עולה לכאורה תמונה ראייתית מובהקת ביחס למעורבותו של העורר 1 באירוע. על פי התיאור, נתפס העורר 1 בזירת האירוע "על חם" בהיותו רעול פנים ולבוש בבגדים כפולים וכפפות, ומבקש להוריד את תיק הגב מן המתלונן בניגוד לרצונו. עיקרי הדברים נלמדים מתוך הודעתו המפורטות של השוטר...".

טענתו העיקרית של ב"כ המשיב אינה כנגד הראיות לכאורה ומידת מסוכנותו של המשיב, אלא נוגעת להתנהלות ההליך. מנגד טוענת המבקשת כי חומר הראיות מבסס את ההאשמות גם על סמך העדים שכבר העידו.

2. כשם שנכון היה לפרט את נסיבות העבירה והרשעותיו הקודמות של המשיב, כדי להציג את התשתית בדבר המסוכנות לכאורה של העורר, כך נכון להביא את התשתית הרלוונטית לקצב המשפט בעת הזאת.

כתב אישום הוגש לפני כתשעה חודשים, והמתלונן טרם העיד. ב"כ המבקש הצביע על הקשיים שהביאו לכך, אך מנגד טוען הסניגור כי הוא לא גרם סחבת. בישיבת ההוכחות האחרונה, לפני כשבוע, עולה כי הדיון נדחה בשל אי התייצבות שלושה עדים.

התביעה הודיעה כי היה ושלושת העדים לא יתייצבו בישיבה הבאה, שקבועה לתאריך 20.04.2015, תשקול המדינה לוותר על שנים משלושת העדים. בכל מקרה, המדינה מסרה כי היא תחפוץ להעיד את המתלונן. כדי להגביר את הסיכוי שהמתלונן יישמע, הוצא צו הבאה נגדו, שמאפשר את שחרורו בכפוף להפקדה. עוד טוענת המבקשת כי הם נמצאים בקשר טלפוני עם המתלונן.

ומכאן להכרעה. בהינתן חומרת העבירה, הראיות לכאורה החזקות כנגד המשיב, עברו הפלילי, המלצות שירות המבחן נגד שחרורו, ובכך שמדובר בהארכת מעצר ראשונה - נוטה הכף לקבלת בקשת ההארכה. אך לא די בשורה התחתונה בלבד. בל נשכח כי בבקשה מעין זו עסקינן באיזון בין מסוכנותו של המשיב לבין קצב המשפט, בעוד נאשם נעצר עד לתום ההליכים. על רקע מתח זה מצופה כי התביעה תעקוב ככל שניתן אחרי ביצוע צו ההבאה שהוצא כנגד המתלונן. כמו כן, ניתן להניח כי בית משפט השומע את התיק יקבע תאריכים נוספים בסמוך למועד שנקבע בהתאם להתפתחויות ההליך באותה ישיבה.

3. אשר על כן, הנני מורה על הארכת מעצר של תשעים יום, החל מיום 02.04.2015, או עד למתן פסק דין בת.פ. 3083-07-14 בבית המשפט המחוזי מרכז לוד, המוקדם מבין השניים.

ניתנה היום, יא' ניסן תשע"ה (31.03.2015).

ש ו פ ט
